

Mál nr. 401/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar bifreiðanna A og B.

Vörubifreiðastjóri slasaðist við affermingu tengivagns 24.1.207.

Gögn.

1. Málskot móttakið 11.12.2017 ásamt fylgiskjölum 1-7.
2. Bréf V dags. 4.1.2018.

Málsatvik.

M slasaðist þegar hann vann að timburafferminu hengivagns, sem tengdur var við B. M notaði krana sem var áfastur A. M krefst bóta úr lögmæltum ökutækjatrýggingum bifreiðanna A og B og byggir á því að hann hafi verið við stjórn A og lestun og losun sé þáttur í eðlilegri og venjulegri notkun slíkra bifreiða sbr. 1. mgr. 88. gr. og 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Til vara krefst M þess að verði ekki fallist á að slysið eigi undir slysatryggingu ökumanns A þá telur hann sig eiga rétt til bóta úr tryggingu B sem dró hengivagninn en verið var að afferma timbur af hengivagninum og bifreiðin í eðlilegri notkun og M við stjórn hennar. V hafnar bótaskyldu og segir að bifreiðin B hafi flutt timbrið en bifreiðin A hafi verið kyrrstæð á áfangastað og eingöngu notuð til að afferma timbrið. V segir að með því að nota krana A til að afferma B hafi verið farið út fyrir beina affermingu í þröngri merkingu og því hafi ekki getað verið um að ræða notkun í merkingu 1.mgr. 88. gr. umferðarlaga. V segir að slys M hafi því ekki hlotist af venjulegri og eðlilegri notkun A, sem hafi í þessu tilviki verið notuð sem sjálfstæð vinnuvél og A því kyrrstæð og ekki í notkun að öðru leyti en því að hún hafi verið aflgjafi kranans. V telur að ekki hafi verið um affermingu að ræða, sem fellur undir notkun vörubifreiðar sem vélknúins ökutækis sbr. 1. mgr. 88. gr. og 2. mgr. 90. gr. umferðarlaga. Þá telur V að tjón M hafi ekki hlotist af notkun B og tjón M verði ekki að neinu leyti rakið til aksturs þeirrar bifreiðar.

Álit.

Vörubifreiðin A sem er með áfastan krana var kyrrstæð og fastskorðuð þegar slysið varð og í aðdraganda þess og vann M með krananum á A að affermingu timburs af hengivagni sem var ekið af B á staðinn. Bifreiðinni A var ekki ekið í aðdraganda slyssins og aflvél A eingöngu notuð til að veita krananum afl. Við þessar aðstæður þar sem um er að ræða affermingu af öðru ökutæki, sem kemur með farminn á þann stað þar sem A var fyrir og A eingöngu notuð sem aflvél fyrir krana fellur slys M ekki undir ákvæð 1. mgr. 88. gr. og 2. mgr. 92. gr. umferðarlaga þar sem ekki var um eiginlega notkun A sem vélknúins ökutækis að ræða. Slys M verður að engu leyti rakið til notkunar B þó svo að B hafi dregið hengivagninn sem timburbúntin voru á. B var kyrrstætt og að ekki í notkun þegar slysið varð.

Niðurstaða.

M á hvorki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu eða slysatryggingu ökumanns og eiganda A né B.

Reykjavík 30.1.2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.